

Skiforeningen
Kongeveien 5
N-0787 Oslo

Fylkesmannen i Oslo og Akershus
Miljøvernnavdelingen
0032 Oslo
fmoapostmottak@fylkesmannen.no

Telefon (+47) 22 92 32 00
Telefaks (+47) 22 92 32 50

post@skiforeningen.no
www.skiforeningen.no

Vår ref.: EJ
Deres ref.: 2017/11514-1 M-NA
Dato: 31.03.2017

NO 946 175 986 MVA
Miljøfyrtårn-sertifisert

Frivillig vern av skog- melding om oppstart av verneplanarbeid etter naturmangfoldloven

Vi viser til deres brev av 14. mars i år.

Generelt. Skiforeningen er selvfølgelig i utgangspunktet positive til arbeid med å ta vare på skogsområdene i Oslo og Akershus. Dette inngår også i vår formålsparagraf (§ 2, pkt. 8 og 9) om at Foreningen skal: «Medvirke til sikring og planlegging av friluftsområder, samt for øvrig samarbeide med myndighetene og andre organisasjoner for tiltak som fremmer friluftslivets utvikling.»

En hovedutfordring i dette tilfellet er at det blir plassert naturreservater – lovens strengeste verneform – oppå arealer som allerede gjennom mange års arbeid er tilrettelagt for friluftsliv, i vårt tilfelle skiløyper. Av rapportene som ligger til grunn for verneforslagene, kan man få inntrykk av at dette er relativt uberørte naturområder. Men rapportene underkommunerer at arealene er kulturlandskap som i stor grad er påvirket av menneskelig aktivitet. Løypetraseene har vært utviklet gjennom mange år. Her er det foretatt gravearbeider, drenering, påfylling av masse og mange små og lovlige tiltak i samarbeid med grunneiere og kommunene, som over tid har bidratt til å etablere et løypenett som binder Oslomarka sammen.

Naturreservat og skiløyper Det følger av naturmangfoldloven § 37 at et naturreservat kan totalfredes mot all virksomhet, tiltak og ferdsel. Motorferdsel er normalt forbudt, mens vår virksomhet – løypepreparering – forutsetter motorisert ferdsel. I praksis kommer det imidlertid verneforskrifter senere som i varierende grad åpner for at skiløypene opprettholdes.

Vår erfaring er enkeltstående reservater ofte kan få utilsiktede ringvirkninger for arbeidet med å opprettholde løypenettet og tilrettelegge for friluftslivet i Marka. Fra før er Oslomarka et lappeteppes av mange mindre verneområder med ulike verneforskrifter. En og samme skiløype kan over en strekning gå inn og ut av regimer med avvikende regulering. Et eksempel er at det under mange løyper er nedgravd stikkrenner som forebygger utvasking av traseen ved kraftige regnskyll. Slike renner finnes det mange av både i de etablerte og de foreslåtte verneområdene. Disse krever noe vedlikehold ettersom årene går, fortrinnsvis for å holdes åpne, men med økende vannmengder hender det at vi må bytte til større dimensjon på røret. Mildere vintre fører til at etablerte løyper nå i noen strekninger må legges rundt vann og myrer. Dersom en slik omlegging er nødvendig inne i et verneområde, og det ikke gis tillatelse, får dette utenforliggende konsekvenser fordi sammenhengen i løypenettet brytes. Forskriftene bør derfor innrettes mot å kunne tillate omlegging av løyper også der dette er av stor betydning etter en mer overordnet vurdering av løypenettet i Marka generelt. Et annet eksempel er Kjentmannspostene. Skiforeningen utplasserer annet hvert år 50 nye postoppslag til turmål i marka. Mange av disse har ligget i verneområder, og dette vil på samme måte være aktuelt i

nye verneområder fremover. Men det har til tider vært en stor byråkratisk utfordring fordi praksisen varierer mellom fylkene. Et eksempel var en søknad om en kjentmannspost som det tok 5-6 måneder å få svar på, tilbakemeldingen kom som en utredning på mange sider, svaret var ja, men for oss hadde da toget gått i den omgang. Kjentmannspostene er vanligvis helt uproblematisk med tanke på verneformålene. Verneforskriftene bør kunne gi generell tillatelse til Kjentmannsposter, eventuelt med en ordning om meldeplikt.

Verneforskriftene. Noen av de nyere verneforskriftene er bedre tilpasset realitetene i løypearbeidet, mens andre ikke er det. Skiforeningen og de andre markaorganisasjonene tilføres ingen midler sammen med dette vernearbeidet, til tross for at det medfører økt arbeidsmengde og vanskeligheter for oss. I realiteten der det derfor brukes av marka og medlemmene i organisasjonene som må bære omkostningene med det voksende byråkratiet.

Oppfordring. Vår erfaring med naturreservatene i Marka er at vernemyndighetene ofte i for liten grad er kjent med de inngrepene som allerede foreligger i det aktuelle området, og at man ikke på forhånd ser hvilke vedlikeholdsarbeider og tilpasningstiltak som vil være nødvendige for å opprettholde løypenettet og tilbudet til friluftslivet fremover. Ved en rekke anledninger der det må gjøres sikringsarbeider med skiløyper, (for eksempel omlegging rundt myr eller vann) i et verneområde, har vi fått høre fra myndighetene at "dette tenkte man ikke på" eller "det var ikke meningen å innføre en slik begrensning". Vi vil derfor sterkt oppfordre til at vernearbeidet som starter nå, tilpasses det etablerte løypenettet og at verneforskriftene ikke legger unødige hindringer eller skaper byråkratisk merarbeid for oss som tilrettelegger for ski og annet friluftsliv i Marka.

Med vennlig hilsen
FORENINGEN TIL SKI-IDRETTENS FREMME

Erik Eide
Generalsekretær

Espen Jonhaugen
Avd. sjef Markaavd.

